

መጽሐፈ ኢዮኤልና የሎዶቅያ ሰባተኛ ቀን አድቪንቲስት ቤተክርስቲያን - ቁጥር አሥራ አንድ

Jeff Pippenger
2025-12-14

ቁጥር አሥራ አንድ

የኋለኛው ዝናብ መልእክት ከጸጋ በር መዘጋት በቅርብ እንደሚመጣ የሚያስጠነቅቅ ማስጠንቀቂያ ሲሆን፣ ከዚህ ጋር ተያይዞ ለግል ዝግጅት የሚጠራ ጥሪም ነው። እነዚህ ሁለት ጽንሰ-ሐሳቦች በኢሳይያስ ራእይ ምዕራፍ አሥርና አሥራ አንድ ውስጥ ተወክለው ይታያሉ፤ ይህም በ1989 የተፈታ የዳንኤል አሥራ አንድ መልእክት አውድ ውስጥ ነው፤ እንዲሁም የተሰወረው ታሪኩ በአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ የማጎተም ጊዜ ይፈታል፤ እነዚህም በራእዩ ውስጥ በኢሳይያስና በልጆቹ የተወከሉ ናቸው። እነዚህ ሁለቱ መስመሮች በአንድነት ሲታዩ፣ በመጽሐፍ ቅዱሳዊ ትንቢት ውስጥ ሁሉን የሚያልፏትን እነዚህን ሁለት ውስጣዊና ውጭዊ መስመሮች “ማስተዋል” ለሌላቸው ለሎዶቅያውያን የሚወክል ለአካዝ የሚሰጥ ማስጠንቀቂያን ያመለክታሉ።

ዳንኤል 11:11 እና ራእይ 11:11 አንድ ዓይነት ውስጣዊና ውጭዊ መወከል ያቀርባሉ፤ ዳንኤል ውጭዊውን ሲወክል፣ ራእይ ግን ውስጣዊውን ይወክላል። እነዚህ ሁለቱ ውስጣዊና ውጭዊ “ምዕራፍና ቁጥሮች” ከአሥረኛውና ከአሥራ አንደኛው ምዕራፎች ውጭዊና ውስጣዊ መልእክቶች ጋር በቀጥታ ይገናኛሉ፤ እንዲሁም በኢሳይያስ 11:11 ውስጥ ይህንኑ ያደርጋሉ።

ኢሳይያስ ምዕራፍ ስድስት 9/11 ነው፤ በ9/11ም ኢሳይያስ እንደ መልእክተኛ መንጻቱንና መቀባቱን ይለይታል። ከምዕራፍ ሰባት ጀምሮ ያለው ደግሞ በ9/11 የደረሰውን መልእክት የሚያቀርብ አጠቃላይ መስመር ነው። ምዕራፍ አስር የዳንኤል አስራ አንድ የመጨረሻ ስድስት ቁጥሮችን ሚና ይለይታል፤ ምክንያቱም በ1989 በመጨረሻው ዘመን የተፈታ መልእክት ያ ነበረ።

የኢሳይያስ አስራ አንደኛው ምዕራፍ 9/11ን እና የኢሳይያስን መቀባት እንዲሁም መልእክቱን ይወክላል። ቁጥር አንድ በ“እሴይ” ከቁጥር አሥር ጋር የተቆራኘ ሲሆን፣ ቁጥር አሥርም “በዚያ ቀንም” ይላል፤ ቁጥር አስራ አንድም በመቀጠል፣ “በዚያም ቀን ጌታ ከሕዝቡ ቀሪዎች የተረፉትን ለማስመለስ እጁን ሁለተኛ ጊዜ እንደ ገና እንደሚዘረጋ ይሆናል” ብሎ ይቀጥላል።

ያ ቀን 1850 ዓ.ም. ነበር።

ከእሴይም ግንድ በትር ይወጣል፣ ከሥሩም ቍጥቋጥ ይበቅላል። የእግዚአብሔርም መንፈስ በእርሱ ላይ ያርፋል፣ የጥበብና የማስተዋል መንፈስ፣ የምክርና የኃይል መንፈስ፣ የእውቀትና የእግዚአብሔርን መፍራት መንፈስ። በእግዚአብሔርንም መፍራት ፈጣን ማስተዋል ያደርገዋል፤ እርሱም በዓይኖቹ እይታ አይፈረድም፣ በጀሮዎቹም መስማት አይገሥጽም። ነገር ግን በጽድቅ ለድሆች ይፈረዳል፣ በቅንነትም ለምድር የዋሆች ይገሥጻል፤ ምድርንም በአፋ በትር ይመታታል፣ ኃጢአተኞችንም በከንፈሮቹ እስትንፋስ ይገድላል። ጽድቅም የወገቡ ቀበቶ ይሆናል፣ ታማኝነትም የጎኖቹ ቀበቶ ይሆናል። ተኩላም ከበጉ ጋር ይኖራል፣ ነብርም ከፍየሉ ጋር ይተኛል፤ ጥጃውም ከወጣቱ አንበሳና ከደለበው እንስሳ ጋር አብሮ ይሆናል፣ ታናሽም ልጅ ይመራቸዋል። ለሚም ከድቡ ጋር ትሰማራለች፣ ግልገሎቻቸውም አብረው ይተኛሉ፤ አንበሳውም እንደ በሬ ገለባ ይበላል። የሚጠባውም ሕፃን በእባብ ቀዳዳ ላይ ይጨውታል፣ ጡት የተወ ሕፃንም እጁን በእፍኝት ጉድጓድ ላይ ይዘረጋል። በቅዱስ ተራራዬ ሁሉ አይጎዱም አያጠፉምም፤ ምድር ባሕርን ውኃ እንደሚሸፍን እንዲሁ እግዚአብሔርን በማወቅ ትሞላለችና።

11:10 በዚያም ቀን ለአሕዛብ ምልክት ሆኖ የሚቆም የእሴይ ሥር ይኖራል፤ አሕዛብም እርሱን ይፈልጉታል። ማረፊያውም ክቡር ይሆናል።

11:11 በዚያም ቀን እንዲህ ይሆናል፤ ጌታ ከአሦር፣ ከግብፅ፣ ከጳጥሮስ፣ ከኩሽ፣ ከዔላም፣ ከሺናር፣ ከሐማት፣ ከባሕርም ደሴቶች የቀሩትን የሕዝቡን ቅሬታ ለመመለስ እጁን ለሁለተኛ ጊዜ ይዘረጋል።

11:12 ለአሕዛብ ምልክትን ያቆማል። ከእስራኤልም የተጣሉትን ይሰበስባል። ከይሁዳም የተበተኑትን ከምድር አራቱ ማዕዘኖች ይሰበስባል።

የኤፍሬምም ቅንዓት ይርቃል። የይሁዳም ጠላቶች ይጠፋሉ፤ ኤፍሬም ይሁዳን አይቀናም። ይሁዳም ኤፍሬምን አያስጨንቅም። ነገር ግን ወደ ምዕራብ በፍልስጤማውያን ትከሻ ላይ ይበራሉ፤ በምሥራቅ ያሉትንም በአንድነት ይበዘብዛሉ፤ በኤዶምና በሞዳብ ላይ እጃቸውን ይጫናሉ፤ የዓሞንም ልጆች ይታዘዙላቸዋል።

እግዚአብሔርም የግብፅን ባሕር ምላስ ፈጽሞ ያጠፋል፤ በኃይለኛውም ነፋሱ ላይ በወንዙ ላይ እጁን ያንቀሳቅሳል። ወንዙንም በሰባት ፈሳሾች ይመታዋል። ሰዎችም በደረቅ እግር እንዲሻገሩ ያደርጋል። ከአሰርም ለሚቀር ለሕዝቡ ቅሬታ መንገድ ይሆናል፤ እስራኤል ከግብፅ ምድር በወጣበት ቀን እንደ ሆነለት እንዲሁ ይሆናል። ኢሳይያስ 11:1-16።

ቁጥር አንድ እንዲህ ይላል፤ “ከእሴይ ግንድ በትር ይወጣል። ከሥሮቹም ቍጥቋጥ ይበቅላል፤ የጌታም መንፈስ በእርሱ ላይ ያርፋል።” ስለ ክርስቶስ የተሰጠው ይህ ኃይል መግለጫ ይቀጥላል፤ ነገር ግን ይህ መግለጫ ከኢሳይያስ ዘመን ወይም ከክርስቶስ በሰዎች መካከል ተመላልሶ ከነበረበት ዘመን ይልቅ የመጨረሻዎቹ ዘመናትን ይበልጥ ይመለከታል።

በጥንቃቄ የተደረገ ንባብ ከቁጥር አንድ እስከ ዘጠኝ ድረስ ሁሉም የክርስቶስን መለያ ባሕርያት እንደሚያመለክቱ ያሳያል፤ በቁጥር አሥርም፣ “በትርም ይወጣል” ብሎ ይናገራል። ከቁጥር አንድ ጀምሮ እስከ ቁጥር አሥር ድረስ በሐሳብ ፍሰት ውስጥ ምንም መቋረጥ የለም። ቁጥር አሥር፣ “በዚያም ቀን” ይላል፤ ይህም ከቁጥር አንድ ጋር በአንድና በዚያው ቀን መፈጸም ያለበት ነው። ቁጥር አሥርም ሆነ ቁጥር አንድ “ሥር” እንደሚለዩ ያመለክታሉ፤ በዚህም ሁለቱን ቁጥሮች መስመር በመስመር እርስ በርሳቸው ያስተሳስራሉ።

አንደኛውና አሥረኛው ቁጥር በአንድነት እንዲህ ይላሉ፤ “ከእሴይ ጉቶ በትር ይወጣል። ከሥሩም ቍጥቋጥ ይበቅላል፤ በዚያም ቀን ለሕዝቦች ምልክት ሆኖ የሚቆም የእሴይ ሥር ይኖራል፤ አሕዛብም እርሱን ይፈልጉታል። ዕረፍቱም ክቡር ይሆናል።”

“በትር” የሥልጣን ምልክት ነው።

እርስዎም በብረት በትር ሕዝቦችን ሁሉ ሊገዛ የሚሆን ወንድ ልጅ ወለደች፤ ልጇም ወደ እግዚአብሔርና ወደ ዙፋኑ ተነጠቀ። ራእይ 12:5።

«በትር» የምርጫ፣ የመለያየት እና የመለየት ምልክት ነው።

ሙሴም በምስክርነት ድንኳን ውስጥ በእግዚአብሔር ፊት በትሮቹን አኖረ። በነጋውም ሙሴ ወደ ምስክርነት ድንኳን ገባ፤ እነሆም፣ ለሌዊ ቤት የአሮን በትር ቈጥቋጥ አውጥቶ ቡቃያ አውጥቶ አበባ አብቦ ለውዝ አፍርቶ ነበር። ሙሴም በትሮቹን ሁሉ ከእግዚአብሔር ፊት ወደ እስራኤል ልጆች ሁሉ አወጣቸው፤ እነርሱም አዩ፣ እያንዳንዱም ሰው የራሱን በትር ወሰደ። እግዚአብሔርም ሙሴን። የአሮንን በትር ከምስክርነቱ ፊት እንደ ምልክት በዓመፀኞቹ ላይ እንዲጠበቅ መልሰህ አኑረው፤ ይህንም በማድረግ ማጉረማቸውን ከእኔ ፊት ፈጽሞ ታርቃለህ። እንዳይሞቱም ነው አለው። ሙሴም እንዲሁ

አደረገ፤ እግዚአብሔር እንዳዘዘው እንዲሁ አደረገ። ዘኁልቀ 17፡7-11።

በቀለ የአሮን በትር በኋለኛው ዝናብ ዘመን ያለን “በትር” ይለይታል፤ ምክንያቱም ከአሥራ ሦስቱ “በትሮች” መካከል የበቀለው የአሮን በትር ብቻ ነበርና። መበቀሉም እግዚአብሔር የኋለኛው ዝናብ መልእክት አለን በሚሉ አሥራ ሁለቱ ዓመፀኛ “በትሮች” እና እውነተኛው መካከል ልዩነትን የሚገልጥበትን የኋለኛው ዝናብ ዘመን ምልክት ነው፤ ይህም እንዲሁ በኤልያስ በእሳት ባሳየው ማስረጃ እውነተኛውንና ሐሰተኛውን የሚለይ እንደሆነ ተስማምቶ ይታያል። “በትር” ደግሞ የመለኪያና የፍርድ ምልክት ነው።

እና በትርን የሚመስል በትር ተሰጠኝ፤ መልአኩም ቆሞ፤ “ተነሥተህ የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ፤ መሠዊያውንም፤ በውስጡም የሚሰግዱትን ለካ” እያለ ተናገረ። ራእይ 11፡1።

“በትር” ከእሴይ ግንድ ይወጣል፤ “እሴይ”ም በመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት ውስጥ የመንገድ ምልክቶች እንደሚያደርጉት ሁሉ “ጎልቶ መቆም” ማለት ነው። ፋሬስ የእሴይ እውነተኛ “ሥር” ነበር፤ ፋሬስም “ስንጥቅ፤ በኃይል መፍረስ ወይም መበተን” ማለት ነው። ፋሬስ የእሴይ የደም ወገን ሥር ወይም መጀመሪያ ነው። ስለዚህ “የእሴይ ሥር” የአልፋው ፋሬስ ምልክት ነው፤ አሜጋውም እሴይ ነው፤ መጀመሪያውና ፍጻሜው። የእሴይ ሥር በመበተን (ፋሬስ) ይጀምራል፤ በቆመ ሰው የመንገድ ምልክት ግን ያበቃል። በትንቢታዊ መልኩ ሰዎች መቆማቸው መንግሥትን ያመለክታል። በመጽሐፍ ቅዱስ ፋሬስ የደም ወገንን ይጀምራል፤ ከመግባቱ በፊት ምንም ትስስር የለውም፤ ስሙም ስንጥቅ ማለት ስለሆነ፤ የትውልድ ሐረግ መዝገብና ስሙ ፋሬስን እንደ መጀመሪያው ያመለክታሉ፤ እሴይንም ፍጻሜው ያደርጋሉ። መልክ ዴዴቅ ደግሞ እንደ ፋሬስ ሁሉ ከእርሱ በፊት ያለ የዘር ሐረግ እንደሌለው የሚታወቅ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ሰው ነው። የፋሬስ ሥር እርሱ አብርሃም አስራት የሰጠውን የመልክ ዴዴቅ ክህነት እንደሚወክል እውነት ይዟል።

ሥርዓተ መልክ ዴዴቅ የክርስቶስ ክህነታዊ ሥርዓት ነው።

መቅደሞ የሄደልን ኢየሱስ እንኳ፤ እንደ መልክዴዴቅ ሥርዓት ለዘላለም ሊቀ ካህናት ሆኖ በዚያ ገብቶአል። ዕብራውያን 6፡20።

የእሴይ ሥር የመልክ ዴዴቅ ክህነት ነበረ፤ መጀመሪያውም መጨረሻውን ማንጸባረቅ ይገባዋል። እሴይ እንደ ኢሳይያስ ንግግር ለአሕዛብ ዓርማ የሚሆኑትን በመልክ ዴዴቅ ክህነት ውስጥ የሚነሱትን የመጨረሻውን ቡድን ይወክላል።

“ግንድ” ማለት (ዛፎችን) መቁረጥ፤ የዛፍ ግንድ ወይም ቁጥቋጦ (እንደ ተቆረጠ ወይም እንደ ተተክለ) ማለት ነው። “ግንዱም” በዳንኤል ምዕራፍ አራት ናቡከደነፆር እንደ ተወገደ ሁሉ ከተተላለፈች መንግሥት ውስጥ ይበቅላል። በትንቢታዊ ምልክት ዛፍ መንግሥት ነው፤ እናም አንድ መንግሥት ሲያበቃ ያ ዛፍ ተቆርጦአል።

በዚያ ክፍል ውስጥ የተጠቀሰው “ግንድ” ከጉቶ ይወጣል እንጂ ከላይኛው ቅርንጫፍ አይደለም። በጉቶው የተወከለው ከነበረ መንግሥት “በትር” ይወጣል፤ ይህም የሥልጣን ምልክት ነው፤ እና ያ ሥልጣን የተመሠረተው “በትር” የኋለኛውን ዝናብ መልእክት “ቡቃያና አበባ” እንደሚያፈራ ወይም እንደሚያፈራ ላይ ነው። ያ ሥልጣን የተገኘው ተቆርጦ ከወደቀ ከቀደመ መንግሥት ነው።

“ሥር” ማለት “የእሴይ ሥር” ነው፤ ከ“ጉቶው” የሚወጣው “በትር” ደግሞ ሥሮቹ የእሴይ ሥር ከሆነው “ጉቶ” የሚመጣ ነው። ሥልጣንን የሚያመጣው በትር ከጉቶው ይወጣል፤ ቅርንጫፍ ግን ከሥሩ ይወጣል—ሥሩም ዓርማው ነው። ሥሩ መጀመሪያ ነው፤ መጨረሻውም ቅርንጫፍ ነው።

“ቅርንጫፍ” የሚለው ቃል ጠባቂ ወይም ምልክት ማለት ነው። ኢሳይያስ ቅርንጫፍ በእሱድ ሕግ ጊዜ እንደሚመጣ ያሳውቀናል።

በዚያም ቀን ሰባት ሴቶች አንድን ወንድ ይይዙታል። “የራሳችንን እንጀራ እንበላለን፤ የራሳችንንም ልብስ እንለብሳለን፤ ስድባችንን ለማስወገድ ብቻ በስምህ እንጠራ” እያሉ። በዚያ ቀን የእግዚአብሔር ቅርንጫፍ ውብና ክቡር ይሆናል፤ የምድርም ፍሬ ከእስራኤል ለተረፉት እጅግ የተከበረና ያማረ ይሆናል። እንዲሁም ይሆናል፤ በጽዮን የቀረ፤ በኢየሩሳሌምም የተረፈ፤ በኢየሩሳሌም ከሕያዋን መካከል የተመዘገበ ሁሉ፤ ቅዱስ ይባላል፤ ጌታም የጽዮንን ሴቶች ርኩሶት ባጠበ ጊዜ፤ የኢየሩሳሌምንም ደም ከመካከል ማፍርድ መንፈስና በማቃጠል መንፈስ ባነጻ ጊዜ። ኢሳይያስ 4፡1-4።

ሰባቱ ሴቶች የሚጠበቁበት “አንድ ሰው” በእሁድ ሕግ ጊዜ ከሰባቱ የሆነው ስምንተኛ የሚሆነው ጳጳሱ ነው፤ ይህም በመርከቡ ላይ የነበሩትን 8 ነፍሳት በማስመሰል ነው። በእሁድ ሕግ ጊዜ፤ “በዚያ ቀን” “የእግዚአብሔር ቅርንጫፍ ውብና ክቡር ይሆናል”፤ “ጌታም የጽዮንን ሴቶች ርኩሶት በታጠበ ጊዜ፤ የኢየሩሳሌምንም ደም ከመካከላት በፍርድ መንፈስና በማቃጠል መንፈስ ከነጻ ጊዜ።” በፍርድ መንፈስና በማቃጠል መንፈስ የሚፈጸመው ማንጻት በእሁድ ሕግ ጊዜ በሚልክያስ ምዕራፍ ሦስት የተጠቀሰው የቃል ኪዳን መልእክተኛ ነው የሚያከናውነው። “ውብ ቅርንጫፍ” ከጉቶው ሳይሆን ከእሴይ ሥር፤ ይኸውም ምልክቱ፤ የሚመጡት አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ናቸው።

ሥልጣናቸው ከወደቀ መንግሥት ቅርንጫፍ የወጣውን በትር በማለት ይወከላል። የፊላዴልፊያ መንግሥት ከ1856 እስከ 1863 ድረስ ወደቀ፤ በዚያም የወደቀ መንግሥት ውስጥ የተመሠረተው ሥልጣን በእሁድ ሕግ ጊዜ እንደገና ይቋቋማል። ምልክት የሆነው ቅርንጫፍ ከፍ ሲደረግ፤ የመቶ አርባ አራት ሺህ የሎዶቅያ እንቅስቃሴ ወደ የመቶ አርባ አራት ሺህ የፊላዴልፊያ እንቅስቃሴ ይሸጋገራል። በዚያን ጊዜ ከሚላራዊት ወይም ከፊላዴልፊያ መንግሥት የወጣው ሥልጣን ወይም በትር በኢሳይያስ 22፡22 በኤልያቄም ላይ እንደተጫነች ቁልፍ ተመስሎ ይወከላል።

የዳዊትም ቤት መክፈቻ በትከሻው ላይ አኖራለሁ፤ እርሱም ይከፍታል፤ ማንም አይዘጋም፤ ይዘጋልም፤ ማንም አይከፍትም። ኢሳይያስ 22፡22።

ይህ ጥቅስ ጥቅምት 22፤ 1844ን ያመለክታል፤ እንዲሁም ኤልያቄም “ቁልፍ” እንደሚቀበል ይገልጻል። በቀደሙት ሁለት ጥቅሶች የሎዶቅያ ሥልጣን ከሰብና ተወስዶ ለኤልያቄም ይሰጣል። በእሁድ ሕግ ጊዜ አንድ ጊዜ ለተመረጡት የቃል ኪዳን ሕዝቦች የተሰጠው ሥልጣን ከሎዶቅያዊ ሰባተኛ ቀን አድሼንቲዝም መንግሥት ተወስዶ፤ ለአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ የፊላዴልፊያ እንቅስቃሴ መንግሥት—ይኸውም የክብር መንግሥት—ይሰጣል።

እርሱም እነርሱን፡- እናንተ ግን እኔ ማን ነኝ ትላላችሁ? አላቸው። ስምዎን ጴጥሮስም መልሱ፡- አንተ ክርስቶስ፡- የሕያዋው እግዚአብሔር ልጅ ነህ አለ። ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አለው፡- የዮና ልጅ ስምዎን ሆይ፡ ብጹዕ ነህ፤ ይህን የገለጠልህ በሰማያት ያለ አባቴ እንጂ ሥጋና ደም አይደለምና። እኔም ደግሞ እልሃለሁ፡ አንተ ጴጥሮስ ነህ፤ በዚችም ዓለት ላይ ቤተ ክርስቲያንን እሠራለሁ፤ የሲኦልም ደጆች አይችሉባትም። የሰማያትንም መንግሥት መክፈቻ እስጥሃለሁ፤ በምድርም ላይ የምታስረው ሁሉ በሰማይ የታሰረ ይሆናል፤ በምድርም ላይ የምትፈታው ሁሉ በሰማይ የተፈታ ይሆናል። ማቴዎስ 16፡16-19።

የሥልጣን በትር፤ ለጴጥሮስ የተሰጠ ቁልፍ ሆኖ የተወከለው፤ በኢሳይያስ 22፡22 በኤልያቄም ትከሻ ላይ ይጫናል። ጴጥሮስ ከእሁድ ሕግ ጥቂት ቀደም ብለው ከክርስቶስ ጋር ወደ ቃል ኪዳን የሚገቡትን የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ቅርንጫፍ ይወክላል። በዚያ ክፍል ጴጥሮስ በቂሳርያ ፊልጶስ ነው፤ ይህም በዳንኤል አስራ አንድ ከቁጥር አሥራ ሦስት እስከ አሥራ አምስት ያለው ጳጳሪ ነው። ስሙ ይለወጣል፤ ይህም የቃል ኪዳን ግንኙነትን ይወክላል፤ እና ጴጥሮስ የሚለው ስም የእያንዳንዱ ፊደል ቁጥራዊ ቦታዎች በማባዛት ሲቀረብ ከ144,000 ጋር ይስተካከላል። በሽብና እንደ ኪስ ወደ ሜዳ በተጣለ ጊዜ በኤልያቄም ላይ የሚጫነው

ሥልጣን፣ ወይም በትር፣ ወይም ቁልፍ፣ ከ1856 እስከ 1863 ድረስ ከተቆረጠው ከፊላዴልፊያዊ ሚሊራዊ አድቪንቲዥም ጉቶ የሚወጣው “በትር” ነው።

ጴጥሮስ የእግዚአብሔር የቃል ኪዳን ሕዝብ ሥልጣንን በስንዴና በእንክርዳድ መለየት ጊዜ እየተቀበለ ነው። ምክንያቱም ስንዴው እንደ ጳንጤቆስጤ የማዕበል እንጀራ ቊርባን ሊነሣ ይገባዋል። እንክርዳዱ ግን አስቀድሞ ይለያል፤ ይህም በመጋገር ሂደት በመወገድ በጳንጤቆስጤ የማዕበል እንጀራዎች ውስጥ ባለው እርሾ የተመሰለ ነው። የበትር ወይም የቁልፍ ሥልጣን ከወደቀ መንግሥት ጉቶ የሚመጣ ሲሆን፣ ምልክት የሆነው ቅርንጫፍ ከእሴይ ሥር ይመጣል እንዲሁም እርሱ የእሴይ ሥር ነው፤ ምክንያቱም ኢየሱስ የነገርን ፍጻሜ በነገር መጀመሪያ ይገልጻል። ሥሩ መጀመሪያ ነው፣ ቅርንጫፉም ፍጻሜ ነው። ይህ ትንቢታዊ መተግበሪያ በክርስቶስ ዘመን በነበሩትም ሆነ ዛሬ ባሉት ጭቅጭቅ የሚያበዙ አይሁድ ሊረዱት አይችሉም። ምክንያቱም እርሱ የኋለኛው ዝናብ ዘዴ ዋና መርህ ነው። እንዲሁም እርሱ እንደ ዳዊት ቤት ቁልፍ ተመስሎ ተወክሏል። ቁልፍ ተዘግቶ የነበረውን ወደ ዳዊት ቤት የሚገባ ደጅ ይከፍታል። ቁልፍ ወደ ሰማያዊው መቅደስ፣ ወደ ዳዊት ቤት የሚገባውን ደጅ ይከፍታል። የጥቅምት 22 ቀን 1844 አልፋ በእሁድ ሕግ አሜጋ ውስጥ ይደገማል።

የእሴይ ልጅ ዳዊት በክርስቶስ ዘመን ከተከራካሪ አይሁድ ጋር የሚቀጥል ማንኛውንም ውይይት መጨረሻ ያመለከተ እንቅስቃሴ መዝግቦአል፤ በዚህም ለአይሁድ የሰጠው ምስክርነት ፍጻሜ ሆነ።

የዳዊት መዝሙር። እግዚአብሔር ለጌታዬ፡—ጠላቶችህን የእግርህ መረገጫ እስካደርግልህ ድረስ በቀኝ ተቀመጥ አለው። እግዚአብሔር የኃይልህን በትር ከጽዮን ይልካል፤ በጠላቶችህ መካከል ግዛ። ሕዝብህ በኃይልህ ቀን በፈቃድ ይቀርባል፤ ከንጋት ማሕፀን ጀምሮ በቅድስና ውበት ውስጥ፣ የወጣትነትህ ጠል ለአንተ ነው። እግዚአብሔር ምሏል፣ አይቆጭምም፤ አንተ እንደ መልከጼዴቅ ሥርዓት ለዘላለም ካህን ነህ። መዝሙር 110፣1-4።

ፓልሞኒ ይህን ምንባብ በመዝሙር 110 ውስጥ ለማኖር ወሰነ፤ ይህም በእርግጥ በሒሳብ ዓለም ልዩ ቁጥር መሆኑ የሚታወቀው ሌላ ቁጥር ነው። “220” ግማሽ እና “11” አሥር እጥፍ ነፍስን ቁጥር “110” የሆነ አንዳች ትርጉም እንዳለው እንድትጠብቅ ያደርጋታል፤ እርሱም አለው—ምንባቡም እንዲሁ። ይህ የዳዊት መዝሙር ነው፤ ዳዊትም የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ምልክት ነው፤ ስለዚህ ይህ የወይኑ ቦታ መዝሙር ክፍል ነው። ይኸውም የሙሴና የቦጌ መዝሙር ነው። ይህ የወይኑ ቦታ የቀድሞ አርሶ አደሮች ተሻግረው ሲቀሩ ወይኑ ቦታም ለአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ሲሰጥ መቼ እንደሆነ ይገልጣል። ያ ሲሆን “የኃይልህ ቀን” ከጴንጤቆስጤ ኃይል ጋር በጴንጤቆስጤ ዘመን ፍጻሜ ላይ በመስማማት ይገናኛል።

የእግዚአብሔር ሕዝብ “ከንጋት ማሕፀን” በሚመጡበት ቀን፣ “በወጣትነትህ ጠል” ውስጥ “ፈቃደኞች” ይሆናሉ። አዲስ ልደት የመለወጥና የሕይወት ምሳሌ ነው። አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ በ2023 ዓ.ም. በሐምሌ ከማሕፀን ተወሰዱ፣ እናም በወጣትነታቸው ጠል ተወለዱ፤ ምክንያቱም የተወለዱት ወደ የእኩለ ሌሊት ጭኸት መልእክት ነበር፤ ይህም ደግሞ ከመጀመሪያው ከሚለረውያን ጋር፣ ወይም በ“ወጣትነታቸው” ዘመን ተከስቶ ነበር። ይህ ያው ጠል ነው፣ ምክንያቱም በአሜጋ ታሪክ ውስጥ የአልፋ ታሪክ መደገም ነው። በ“ኃይል በሚቀበሉበት” “ቀናቸው” ውስጥ፣ ሸብና “ከ” “ስፍራው፣ እና ከ” “ሁኔታው” በሚነዳበት እና ኤልያቄም “ወደ ታች” በሚጎተትበት ጊዜ፣ አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ የአሜጋ ካህናት ይደረጋሉ፤ ምክንያቱም እነርሱ እንደ መልከጼዴቅ ሥርዓት ተደርገው ይሠራሉ፤ ምክንያቱም አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ሞትን አይቀምሱምና፣ ወይም እንደ መልከጼዴቅ ለዘላለም ካህናት ናቸው።

በ“ኃይሉ ቀን” ጌታ “የኃይሉን በትር ከጽዮን” ይልካል። የመንግሥቶቹ ሥልጣን፣ ጸጋም (ጽድቅ መቁጠር) ክብርም (ቅድስና)፣ የክብሩን አክሊል በሚለብሱ ላይ ተቀምጦአል፤ እነርሱ መንግሥቱን ስለሚወክሉ። ከጽዮን ይላካሉ፤ ምክንያቱም የጽዮን ትርጉም የመቶ አርባ አራት ሺህን ዓላማ ይወክላል።

ፈረሰውያኑ ተሰብስበው ሳሉ፣ ኢየሱስ፡- ስለ ክርስቶስ ምን ታስባላችሁ? የማን ልጅ ነው? ብሎ ጠየቃቸው። እነርሱም፡- የዳዊት ልጅ ነው፣ አሉት።

እርሱም እንዲህ አላቸው፤ እንግዲህ ዳዊት በመንፈስ፣ “ጌታ ለጌታዬ፡- ጠላቶችህን ከእግርህ በታች መረገጫ እስካደርግ ድረስ በቀኝ ተቀመጥ” ሲል፣ እንዴት ጌታ ብሎ ይጠራዋል? ዳዊት እንግዲህ ጌታ ብሎ ከጠራው፣ እንዴት ልጁ ይሆናል?

እርሱንም አንድ ቃል እንኳ ሊመልስለት የቻለ ማንም አልነበረም፤ ከዚያም ቀን ጀምሮ ደግሞ ማንም ተጨማሪ ጥያቄ ሊጠይቀው ደፍሮ አልተገኘም። ማቴዎስ 24:41-46።

ከአልፋና ኦሜጋ አንጻር—መጀመሪያና መጨረሻ በሆነው—የዳዊት ከክርስቶስ ጋር ያለው ትንቢታዊ ግንኙነት የ“መስመር በመስመር” ዘዴ ዋና መመሪያ ነው፤ ያም መመሪያ በ“እንዲህ ነው ወይ?” በሚሉ አይሁድ ዘንድ ሊገባ እንዳልቻለ ሁሉ፣ እንዲሁም አንድ ሎዶቅያዊ የሰባተኛ ቀን አድቪንቲስት በ“የእኩለ ሌሊት ጩኸት” መልእክት ዘመን የሚለራውያን ታሪክ በአድቪንቲዥም ወጣትነት ዘመን የሰማይ ጠል የፈሰሰበት በታ እንደነበረ ሊያስተውል አይችልም። የወጣትነትህ “ጠል” በመቶ አርባ አራት ሺህ ላይ ነው፤ መርጨትም ከ9/11 ጀምሮ ጀመረ፤ የእሁድ ሕግም ቀሪዎቹ እንደ መልክ ዴዴቅ ሥርዓት ካህናት ሆነው የሚቀቡበት “የኃይል ቀን” ነው።

ከሎዶቅያ ሰባተኛ ቀን አድቪንቲዥም ጉቶ (ተዋጊቱ ቤተ ክርስቲያን) ቅርንጫፍ (ድል አድራጊቱ ቤተ ክርስቲያን) ይወጣል፤ ከእኔ ደ ሥርም አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ—በኃይሉ ቀን እንደ ማወዛወዝ መባ ከፍ የተደረጉ ክቡር ፍሬ ያለው ቅርንጫፍ ናቸው።

በሚቀጥለው ጽሑፍ እነዚህን ሐሳቦች እንቀጥላለን።

«ምሳሌ አንድ»

“ሚያዝያ 1፣ 1850 ለ’ትንሹ መንጋ’።”

“ውድ ወንድሞች።—ጌታ ጥር 26 ቀን አንድ ራእይ ሰጠኝ፣ እርሱንም እነግራለሁ። ከእግዚአብሔር ሕዝብ አንዳንዶቹ ደንዝዘውና ዝልግልግ ሆነው እንዳሉ፣ ግማሽ ነቅተው ብቻ እንዳሉ፣ እናም አሁን የምንኖርበትን ዘመን እንዳልተገነዘቡ አየሁ፤ እንዲሁም ‘ቆሻሻ መጥረጊያ’ ያለው ‘ሰው’ እንደገባ፣ ከእነርሱም አንዳንዶቹ ተጠርገው እንዲወሰዱ በአደጋ ላይ እንዳሉ አየሁ። እኔም ኢየሱስን እንዲያድናቸው፣ ጥቂት ጊዜ እንዲታገላቸው፣ እና ይህ ለዘላለም እጅግ ዘግይቶ ከመሆኑ በፊት ይዘጋጁ ዘንድ አስፈሪ አደጋቸውን እንዲያዩ ለመንሁት። መልአኩም፣ ‘ጥፋት እንደ ኃይል አውሎ ነፋስ እየመጣ ነው’ አለ። እኔም መልአኩን ይህን ዓለም በሚወዱ፣ ለንብረታቸውም በተለጠፉ፣ ከእርሱም ለመለየትና መንገዳቸውን በፍጥነት እየተጓዙ ያሉትን መልእክተኞች ለማገዝ እነርሱን ለመሠዋት ፈቃደኞች ያልሆኑትን ሰዎች እንዲራራላቸውና እንዲያድናቸው ለመንሁት፤ እነዚያም መንፈሳዊ ምግብ በማጣታቸው እየጠፉ ያሉትን የተራቡ በጎች ለመመገብ ይሄዱ ነበር።”

“አሁን ያለውን እውነት በማጣት ምስኪን ነፍሳት ሲሞቱ፣ እውነቱንም እንደሚያምኑ የሚናገሩ አንዳንዶች የእግዚአብሔርን ሥራ ለማስቀጠል የሚያስፈልገውን ድጋፍ በመከልከል እነርሱን እንዲሞቱ ሲተው ሳይ፣ ያ እይታ እጅግ የሚያሳምም ነበር፤ መልአኩንም ከእኔ ያን እንዲያርቀው ለመንሁት። የእግዚአብሔርም ሥራ ከንብረታቸው አንዳንዱን በጠየቀ ጊዜ፣ ወደ ኢየሱስ እንደ መጣው ወጣት [ማቴዎስ 19:16-22.] በንዘን እንደሚሄዱ አየሁ፤ እንዲሁም በቅርቡ የሚጎርፈው መቅሠፍት አልፎ መጥቶ ንብረታቸውን ሁሉ እንደሚጠርግ አየሁ፤ ከዚያም በኋላ ምድራዊ ንብረትን መሥዋዕት አድርጎ በሰማይ መዝገብ ለራስ ማከማቸት እጅግ ዘግይቶ ይሆናል።

ከዚያም ክቡርና የክብር የተሞላ ቤዛችንን፣ ውብና የሚወደድ ሆኖ አየሁ፤ እርሱም የክብርን ዓለማት ትቶ፣ ወደዚህ ጨለማና ብቸኛ ዓለም መጥቶ፣ ክቡር ሕይወቱን ለመስጠትና ጻድቅ ሆኖ ስለ ዓመፀኞች እንዲሞት እንደመጣ አየሁ። እርሱ ጨካኝ መሳለቅንና ግርፋትን ተሸከመ፣ የተሸመነውንም የእሾህ አክሊል ደፈቀ፣ በአትክልቱም ውስጥ ታላላቅ የደም ጠብታዎችን አላበሰ፤ በዚያን ጊዜ የዓለም ሁሉ ኃጢአቶች ሸክም በእርሱ ላይ ነበረ። መልአኩም፣ “ስለ ምን?” ብሎ ጠየቀ። እኔም፣ እንደ እርግጥ፣ ለእኛ እንደሆነ አየሁና አወቅሁ፤ ስለ ኃጢአታችን ይህን ሁሉ ተሰቃይ፣ በክቡር ደሙም ወደ እግዚአብሔር ሊቤዛን ዘንድ።

ከዚያም ዳግመኛ፣ ኢየሱስ በአብ ፊት ቆሞ ደሙን፣ መከራውንና ሞቱን ስለ እነርሱ ሲማልድ፣ እንዲሁም የሚጠፋ ነፍሳትን ለማዳን እውነትን በመላክ የዚህን ዓለም ንብረት ለመስጠት ፈቃደኞች ያልነበሩት ሰዎች በፊቱ ተገለጡልኝ፤ እነርሱም በሕያው እግዚአብሔር ማኅተም እንዲታተሙ የሚያድን እውነትን ወደ እነርሱ ለመውሰድ የተዘጋጁና የሚጠባበቁ የእግዚአብሔር መልእክተኞች ነበሩ። የአሁኑን እውነት እንደሚያምኑ የሚናገሩ አንዳንዶች እግዚአብሔር በአደራ እንዲያስተዳድሩት ያበደራቸውን የእግዚአብሔርን ገንዘብ ለመልእክተኞቹ በእጃቸው መስጠት እንኳ ለማድረግ እጅግ ከባድ ነበረባቸው።

«ከዚያም መከራ የተቀበለው ኢየሱስ፣ ለእነርሱ ሕይወቱን እስከ መስጠት ድረስ የደረሰ መሥዋዕቱና ፍቅር እጅግ ጥልቅ ሆኖ፣ እንደገና በፊቱ ቀረበ፤ ከዚያም ደግሞ እርሱን ተከታዮቹ ነን ብለው የሚመሰክሩ፣ የዚህን ዓለም ሀብት ያላቸው፣ የማዳንንም ሥራ ለመርዳት እጅግ ታላቅ ነገር እንደሆነ የሚቈጥሩ ሰዎች ሕይወት ታየኝ። መልአኩም፣ “እንደዚህ ያሉት ወደ ሰማይ ሊገቡ ይችላሉን?” አለ። ሌላ መልአክም መልሶ፣ “አይሆንም፤ ፈጽሞ አይሆንም፣ ፈጽሞ አይሆንም፣ ፈጽሞ አይሆንም። በምድር ላይ ለእግዚአብሔር ሥራ ፍላጎት የሌላቸው፣ በላይ ያለውን የቤዛ ፍቅር መዝሙር ፈጽሞ ሊዘምሩ አይችሉም።” አለ።»

“እግዚአብሔር በምድር ላይ እያከናወነ ያለው ፈጣን ሥራ በጽድቅ በቅርቡ እንደሚቆረጥ፣ እናም ፈጣን መልእክተኞቹ የተበተነውን መንጋ ለመፈለግ በመንገዳቸው ፈጥነው መቀጠል እንዳለባቸው አየሁ። አንድ መልአክ እንዲህ አለ፤ ‘ሁሉም መልእክተኞች ናቸውን? አይደለም፣ አይደለም፤ የእግዚአብሔር መልእክተኞች መልእክት አላቸው።”

“አንዳንዶች ከእግዚአብሔር ምንም መልእክት ሳይኖራቸው ሲጓዙ የእግዚአብሔር ሥራ እንደ ተዘገየና እንደ ተዋረደ አየሁ። እንዲህ ያሉት ሰዎች መሄድ የነበረባቸው ሳይሆን ወደ ሄዱባቸው ስፍራዎች በጉዞ ላይ ላጠፉት እያንዳንዱ ዶላር ለእግዚአብሔር ሒሳብ ሊሰጡ ይገባቸዋል፤ ምክንያቱም ያ ገንዘብ የእግዚአብሔርን ሥራ ሊያግዝ ይችል ነበር፣ እርሱም በጎደለ ምክንያት ነፍሳት ተራብተው ሞተዋል፤ ይህም እግዚአብሔር በጠራቸውና በመረጣቸው መልእክተኞች መንፈሳዊ ምግብ እንዲሰጣቸው በቂ ዕድል ቢኖራቸው ኖሮ ሊሰጣቸው ይችል ነበር።”

“ኃያሉ መናወጥ ተጀምሮአል፣ ይቀጥልማል፤ ለእውነት ጽኑ እና የማይናወጥ አቋም ለመያዝ ፈቃደኞች ያልሆኑ ሁሉ ለእግዚአብሔርና ለሥራውም መሥዋዕት ለማቅረብ ያልፈቀዱ ሁሉ ተነቅነው ይወጣሉ። መልአኩም፡- ‘ማንም ሰው መሥዋዕት እንዲያቀርብ ይገደዳል ብላችሁ ታስባላችሁን? አይደለም፣ ፈጽሞ አይደለም። ይህ በፈቃድ የሚቀርብ መባ መሆን ይገባዋል። እርሻውን ለመግዛት ሁሉን ይጠይቃል።’—ከእነርሱ አንዳንዶቹ እየደከሙና እየሞቱ ስለነበር፣ እግዚአብሔርን ሕዝቡን እንዲራራላቸው ጮኽሁ።”

«በእጆቻቸው በመሥራት የሚደክሙበት ጉልበት ያላቸውና ሥራውን ለመደገፍ የሚረዱ ሰዎች፣ ሌሎች ስለ ንብረታቸው እንደሚጠየቁ ሁሉ፣ ስለዚያ ጉልበታቸው ተጠያቂዎች እንደሆኑ አየሁ።»

“ከዚያም የሁሉን ቻይ አምላክ ፍርዶች በፍጥነት እየመጡ መሆናቸውን አየሁ። መልአኩ በራሱ ቋንቋ ለሕዝቡ እንዲናገር ለመንሁት። እርሱም እንዲህ አለ፡- ‘በሲና ተራራ ላይ ያሉት ነጎድጓዶችና መብረቆች

ሁሉ፣ በእግዚአብሔር ቃል ግልጽ እውነቶች የማይነቃቁትን አያንቀሳቅሱአቸውም፤ እንዲሁም የመልአክ መልእክት አያነቃቸውም።” Review and Herald, April 1, 1850.